

Universitätsbibliothek Wuppertal

Demosthenis Et Aeschinis, Principum Græciæ Oratorum Opera

Demosthenes

Aureliae Allobrogum, 1607

Adversus Lacriti exceptionem

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-1565](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-1565)

ὅ, ὡς ἀδελφοὶ ἀθλιωταί, ὅπ οὐδ' αὐτὸς ὁ λάμπρις ἐξαρνήθη... ὅ, ὡς ἀδελφοὶ ἀθλιωταί, ὅπ οὐδ' αὐτὸς ὁ λάμπρις ἐξαρνήθη...

A quaeso, Athenienses, nec ipsum Lampidem negasse quin dixerit, se aurum non recepisse: sed confessum esse quidem, se id dixisse: commentam autem tum dixisse cum non apud se esset. Absurdum profecto erit, si eius testimonium quatenus fraudatoribus comodo est...

ARGVMENTVM ORATIONIS AD- uersus Lacriti exceptionem.

ANDROCLE pecuniam mutuauit Artemoni, Phaselitæ genere mercatori. Quo mortuo, priusquam argentum redderet, idem ab eius fratre Lacrito rhetore reposcit: duabus rationibus nitens...

DEMOSTHENIS AD- VERSVS LACRITI EXCEPTI- onem Oratio, Hieronymo Vulfio interprete.

Nihil noui agunt, Iudices, Phaselitæ, sed pro more suo, nam ad mutuo sumendas in mercatu pecunias, sunt omnium exercitatissimi. Postquam uero eas acceperunt, & singrapham confecerunt nauticam: statim obliuiscuntur & singrapharum, & legum: & reddenda esse...

Perstringat aduersarium a genere quem proficere ipse spondisse ei usque heredem esse affirmat.

ΤΠΟΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΠΡΟΣ ΤΗΝ Λακρίτου ᾠδωγραφῶ λόγου.

ΑΝδρική δυνείσας χρέματα ἀρτέμωνι φασηλίτη τὸ ἤμ, ἡμπερ, πλάσσωστος κλείνου ᾠδὴν ἀποδιδύμαι τὸ ἀργύριον, ἐπράττει τὸν ἀδελφὸν αὐτῆ λάκριτον, τὸν σοφιστῆν, δύο πρεβεσμένοι...

ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΛΑΚΡΙΤΟΥ ᾠδωγραφῶ λόγου.

ΤΑΔΕΝ ἡμὸν δὴ ἀποστρέφοντες οἱ φασηλιώτα, ὡς ἀδελφοὶ δικασταί, ἀλλ' ἀπερ εἰώθασι. οὗτοι γὰρ δεινότατοι μὲν εἰσι δανείσασθαι χρέματα ἐν τῷ ἐμπορίῳ. ἐπειδὴν δὲ λάβωσι καὶ συγγραφήν συγγραμμωνταυτικῶν, ὁ δὴ ἐπιλάθοντο καὶ τῆν συγγραφήν καὶ τῆν νόμων, καὶ ὅτι δεῖ ἀποδιδύμαι αὐτοῖς ἀξίον...

ret: Lacrito diem dixi, iisdem legibus, quibus contra-
xeram: cum & illius frater sit, & bona Artemonis om-
nia teneat, tum quæ is hic reliquit, tum quæ Phafe-
lide habuit, & hæreditatem cœperit bonorum illius
omnium. Neque verò iste legem ullam proferre po-
test, quæ permittat habere fraternas opes, & iis suo
arbitratu administratis, non solvere æs alienum: &
negare nunc se esse hæredem: sed profiteri se cedere
hæreditate. Ac Lacriti talis est improbitas. Ego verò
vos oro, Iudices, ut me hac de re dicentem æquis ani-
mīs audiatīs. Quòd si & nobis creditoribus, & vobis
nihilominus ab eo fieri iniuriam ostendero: iuvatote
nos ut æquum est. Ego, Iudices, minimè noram istos
homines: sed Thrasymedes Diophanti filius, Sphettij
illius, & Melanopus frater eius, familiares mihi sunt,
summæque necessitudine coniuncti. Hi me cum La-
crito conuenerunt, vnde cunquæ ab isto cogniti (neq-
enim scio) precatique sunt, ut pecuniam in Pontum
istius fratri Artemoni & Apollodoro mutuarem,
quo negociarentur: cum omnino ignarus esset, Iudices,
etiam Thrasymedes improbitatis istorū: sed bo-
nos esse viros, & non alios quàm quales se esse & si-
mulabant, & dictitabant: atque facturos esse omnia
quæ pollicebatur, & recipiebat Lacritus, existimaret.
Sed plurimum certè fallebatur, neque quicquam no-
rat, cum qualibus belluis potius quàm hominibus
conflictaretur. Ego igitur autore Thrasymede, & fra-
tre eius, Lacrito recipiente, fratres suos facturos quæ
æqua essent omnia: mutuavi cum hospite quodam
nostro Carystio triginta minas argenti. Quare syngra-
pham, Iudices, à vobis audiri primū velim, qua pec-
cuniam mutuauimus, & testes qui mutationi inter-
fuerunt. Deinde & cætera demonstrabimus, quàm
perfidiosè isti in mutua pecunia egerint. Recita syn-
grapham. Deinde testimonia.

SYNGRAPHA.

Mutuarunt Androcles Sphettius, & Nauerates
Carystius Artemoni & Apollodoro Phaselitis, argen-
ti ter mille drachmas Athenis Menden vsque, aut
Scionen, & inde Bosporum: quòd si voluerint, in fini-
stra ora vsque ad Boristhenem, & rursus Athenas: du-
cenis vicenis quinīs millenas. sin post Arcturum sol-
uerint, è Ponto templum Argonautarum petituri, tre-
centis eas ter mille drachmas, * vini amphoris Men-
dæis pignori oppositis ter mille, quod euehatur Men-
da, aut Scione, in naui XX remorum, quæ est Hyblesij
nauicularij. oppignerant autem id vinum, non de-
bentes propterea cuiquam argenti, neque ad
id mutuabuntur: & euehent merces vini precio coem-
ptas, rursus Athenas, in eadem naui omnes. Perductis
autem Athenas mercibus, reddent debitores credito-
ribus argentum, quantum debetur ex syngrapha, in-
tra vigesimum, ex quo Athenas venerint, diem, inte-
grum: excepta iactura, si quam vectores de commu-
ni decreto fecerint, & si quid hostibus pependerit.
quod ad cætera attinet omnia, integrum esto: & exhi-
bebunt pignus creditoribus liberum & immune, do-
nec sortem cum vsuris reddiderint ex syngrapha. Ni-
si aut ad dictū diem soluerint: pignora creditorib. op-
pignerare & vèdere tati liceat, quati sūt. Quod si quid
argenti creditorib. ex syngrapha reddedi defuerit: exi-
gere liceat creditorib. ab Apollodoro & Artemone,

Α τοις νόμοις τούτοις, καὶ οὐ περὶ τοῦ συμβόλου ἐπιση-
σάμεν, ἀδύνατον ὄντι πύτω ἐκείνου, καὶ ἔχοντι πάντα
τὰ ἀρτέμων, καὶ ὅσα ἐνθάδε κατ' ἔχεται, καὶ ὅσα ἐν αὐ-
τῷ ἐν τῇ φασήλιδι, καὶ κληρονομώ ὄντι, τῷ ἐκείνου ἀ-
πάντων. καὶ οὐκ ἀλλ' ἔχοντος, τὰς δὲ δεῖξαι νόμον, ὅς τις αὐ-
τῷ δίδωσιν ἐξουσίαν ἔχειν μὴ τὴν ἀδύνατον, & διακινῆ-
ναι ὅπως ἐδόκεν αὐτῷ, μὴ δὸ πο δούλωσεν τὰ ἀλλότρια χρέ-
ματα, ἀλλὰ λέγειν ὅτι ἐκ ἐστὶ κληρονομός, ἀλλὰ ἀ-
φίσα) τ' ἐκείνου ἢ μὲρ οὐδ' οὐτοῦ λακρίτου πονηρίας
τοιαύτη βεβή. ἐγὼ δ' ὑμῶν δέομαι, ὡς ἄνδρες δικασταί, ἀ-
νοικῶς ἀκρίσει μου περὶ τῷ περὶ ματος Ἰατού. καὶ ἐξέ-
έξω αὐτ' ἀδικουῦντα ἡμᾶς τε τοῖς δανείσμασι & ὑμᾶς,
εἰδὲν ἡττοῦ βοηθεῖτε ἡμῖν τὰ δίκαια. εἰ γὰρ, ὡς ἄνδρες δι-
κασταί, ἐδί' ὅπως οὖν ἐγνώριζον τὰς ἀθέτους τὰς
θερασμίδης ἢ ὁ διοφαντοῦ υἱός, ἐκείνου τ' σφητῆρος, ἐ-
μελάνωπος ὁ ἀδύνατος αὐτῷ, ὅτι πῆδ φοί μοι εἰσί, καὶ χρέ-
μῖθα ἀλλήλοισ ὡς οἶόν τε μάλα. ἔτοι περὶ λδοσιν μοι
μὴ λακρίτου τουτοῦ, ὅπόθεν δῆποθεν ἐγνώριζον αὐτοῖς τὰ
τω, οὐ γὰρ οἶδα, & ἐδὲντό μου, δανείσαι χρήματα εἰς τὸ
πόντον ἀρτέμωνι τῷ τέκτου ἀδύνατον, καὶ δὸ πο δούλωσεν ὁ-
πως ἐνεργῶ ὡσιν. ἐγὼ εἰδὼς, ὡς ἄνδρες δικασταί, ἢ ὁ θε-
ρασμίδης τ' τούτων πονηρίας, ἀλλ' οἰόμενος ἐστὶν ὅτι
ἀθέτους, καὶ οἶοι περ περὶ σφητῆρος, ἐφασαν εἶναι, καὶ
ἡγρόμενος αὐτοῖς ποιήσθαι πάντα ὅσα περ ὑπερῆται, &
ἀνεδέχετο λακρίτος οὗτος. πλείστον δὲ ἐν αὐτῷ ἐπέ-
σμῆρος, & οὐ γὰρ οἶοις θερασμίδης ἐπινοήσας τὴν ἀθέ-
τους τούτοις, καὶ τὸν περὶ τῷ θερασμίδου & τὴν ἀ-
δύνατον αὐτῷ, καὶ λακρίτου τουτοῦ ἀναδεχόμενος μοι
πάντ' ἐσεσθαι τὰ δίκαια, καὶ τὴν ἀδύνατον τ' αὐτῷ, ἐδὰ-
νησα μὴ ξένου πινός ἡμετέρου καρυσίου ξηλοκονταμῆας
ἀργυρίου, βούλομαι οὖν, ὡς ἄνδρες δικασταί, τὴν συγγραφήν
ἀκούσαι ὑμᾶς παρατῶ, καὶ ἐν δανείσματι τὰ χρέμα-
τα, καὶ τῷ μέρτυρον τ' ἀδύνατον ἡγρόμενος τὰ δανείσματι.
C ἔπρωτα καὶ περὶ τ' ἄλλων ἐπὶ εἰσομῶν, οἷα ἐπιχαρῶν ἡ-
σαν ἔτοι περὶ τὸ δάνειον. λέγει τ' συγγραφήν ἔπρωτα τὰς
μῆρτυρίας.

Συγγραφή. Εδάνεισεν ἀδύνατος σφητῆρος,
καὶ ναυκράτης καρυσίου ἀρτέμωνι καὶ δὸ πο δούλω-
σεν φασήλιδης ἀργυρίου ξηλοκονταμῆας δραχμάς ἀθηνη-
θεν εἰς μῦδ' ἐν ἢ σιωνῆν, καὶ εἰς τὸ δάνειον εἰς βόσπορον. εἰ
ἢ βούλωνται, πῶς ἐπ' ἀριστερὰ μέχρι βοροσθῆνος, καὶ
πάλιν ἀθλίωσεν, ὅτι θερασμίδης εἰκοσιπέντε τὰς χιλίας.
εἰ δὲ μὲτ' ἀρκετοῦ ἐν ἐκπύδωσιν ἐν τῷ πόντῳ ἐπέ-
σεν, ὅτι θερασμίδης τὰς ξηλοκονταμῆας, ὅτι οἶνον νεραμίδος
μῦδ' ἀγῶν ξηλοκονταμῆας, ὅς πλῆθειται ἐν μῦδ' ἐν σιων-
νης ἐν τῇ εἰκοσῶν, ἐν ὑβλήσῳ ναυκλήρει. ὑποπείσασθαι
ἢ ταῦτα οὐκ ὀφείλοντες ὅτι τούτοις ἀλλῶ οὐδὲν οὐδὲν
ἀργύριον, οὐδὲ ὅτι δανείσονται. καὶ ἀπαξοῦσι τὰ χρέ-
ματα τὰ ἐν τῷ οἶνου ἀποροπῶσεντα, πάλιν ἀθλίω-
σεν ἐν τῷ αὐτῷ πωλῶν ἀπαντα. σαδέντων ἢ τῷ χρέμα-
των ἀθλίωσεν δὸ πο δώσουσιν οἱ δανείσμενοι τοῖς δα-
νείσμασι τὸ γινόμενον ἀργύριον, καὶ πῶς συγγρα-
φῶν, ἡμερῶν εἰκοσὶν, ἀφ' ἧς αὐτῶν ἐλθῶσιν ἀθλίωσεν, ἐν-
τελές, πῶς ἐμβολῆς, ἐν αὐτῷ οἱ σύμμαχοι ἡφιστά-
μενοι κοινῇ ἐμβάλλωνται. καὶ αὐτῶν πὸ πολεμίοις δὸ πο πῶ-
σι. τῷ ἄλλων ἀπάντων, ἐντελές καὶ παρέξοσι τοῖς δανείσμασι πῶς ὑποδύλω ἀνέπαρον κεατέν, ἔως αὐτῶν δὸ πο δώ-
σι τὸ γινόμενον ἀργύριον καὶ πῶς συγγραφῶν. εἰ δὲ μὴ δὸ πο δώσιν ἐν τῷ συγκεκμημένῳ χρέματι τὰ δὸ πο κείματα,
τοῖς δανείσμασι ἐξέτω ὑποθῶν καὶ δὸ πο δώσιν τῆς ὑπερχύσης πινῆς, καὶ εἰ δὲ πὸ ἐλλείπει τὴν ἀργυρίου, ὅ δὲ
ἡμέτερον τοῖς δανείσμασι καὶ πῶς συγγραφῶν, καὶ ἀρτέμωνι καὶ δὸ πο δούλωσεν ἔσω ἢ περὶ τῶν τοῖς δανείσμασι

σι. τῷ ἄλλων ἀπάντων, ἐντελές καὶ παρέξοσι τοῖς δανείσμασι πῶς ὑποδύλω ἀνέπαρον κεατέν, ἔως αὐτῶν δὸ πο δώ-
σι τὸ γινόμενον ἀργύριον καὶ πῶς συγγραφῶν. εἰ δὲ μὴ δὸ πο δώσιν ἐν τῷ συγκεκμημένῳ χρέματι τὰ δὸ πο κείματα,
τοῖς δανείσμασι ἐξέτω ὑποθῶν καὶ δὸ πο δώσιν τῆς ὑπερχύσης πινῆς, καὶ εἰ δὲ πὸ ἐλλείπει τὴν ἀργυρίου, ὅ δὲ
ἡμέτερον τοῖς δανείσμασι καὶ πῶς συγγραφῶν, καὶ ἀρτέμωνι καὶ δὸ πο δούλωσεν ἔσω ἢ περὶ τῶν τοῖς δανείσμασι

Εάν τῶν πάντων κει ἐγγείων, κὶ ναυτικῶν παντα-
χοῦ ὅπου ἀνὸς, καὶ ἄλλοι δίκην ἀφληκτοῦ, κὶ ἑρμημέ-
ρον οἶον. Ἐνὶ ἐκαστῶ τῶν δανεισάντων, κὶ ἀμφοτέρους.
εἰ μὴ εἰσβάλλωσι, μέναιτες ὅτι κοινῆ ἡμέρας δέκα
εἰς ἡλιποῦσιν, εἰς ἐλάμβροι ὅπου ἀνὸς ἡ σύλα ὡσιν ἀθι-
εἰ ἐλλυποῦσιν, καὶ ἀπὸ δὲσαντες ἀθλίωζε, τοῖς τόκοις
καὶ οἰκιστῶν τοῖς πέρυσιν γραφέντας εἰς τὴν συγγραφήν. εἰ μὴ
δὲ πῆ ναὶς πάθη αἰήκεσον, ἢ ἢ ἀνὸς πλῆ τὰ χρέματα, σω-
πίρια εἴσω τῶν ἑσπικειμένων τὰ ἡ ἀειχρόμικρα, κοινὰ ἐ-
σω τοῖς δανεισασι. κυριότερον ὃ ἀεὶ τούτων ἄλλο μὴ ἢ
εἰ τῆς συγγραφῆς.

Μαρτυρία.

Φορμίων περαιοῦς, κηφισσοῦτος βιῶπος, ἡλίδωρος πι-
σοῦς. λέγε δὴ καὶ τὰς μαρτυρίας.

Μαρτυρία.

Αρχνομίδης ἀρχιδάμωνος ἀναγυραῖος μαρτυρεῖ συν-
θῆκας παρ' ἐαυτῶν καὶ ἀδελφῶν αἰδροκλήα σφῆτιον, ναυ-
κερτῶν καρίστον, ἀρτέμωναν, ἀπολλοδώρον, φασιλίαν, κὶ
εἰ παρ' ἐαυτῶν ἐπὶ κειμένων τὴν συγγραφήν. λέγε δὴ καὶ
τὴν τῶν ἀειχρόμικρων μαρτυρίαν.

Μαρτυρία.

Θεόδοτος ἰσοπελῆς, χαρῆνος ὄπτιχῆς, ἀδωνοειδῆς, φορ-
μίων ὁ κηφισσοῦτος περαιοῦς, κηφισσοῦτος βοκόπος
μαρτυροῦσι παρεῖναι, ὅτ' ἐδάνεισεν αἰδροκλήα ἀπολλο-
δώρον κὶ ἀρτέμωναν ἀργυρίου τετρακισχίλια δραχμῶν, ἔει-
δεναι τὴν συγγραφήν καὶ ἀδελφῶν ἀρχνομίδην ἀνα-
γυραῖον, κὶ τὴν συγγραφήν ταύτην, ὡς ἀνδρες δικασταί, ἐ-
δάνεισα τὰ χρέματα ἀρτέμωναν παρ' αὐτοῦ ἀδελφῶν, κα-
λάδωντος τούτου καὶ ἀδελφῶν μου, πᾶσι εἰσεδάμ μοι τὰ
δικαίω καὶ τῆς συγγραφῆς, καὶ ἡ ἐδάνεισα, τέτυκτο αὐτῷ
γραφοῦσιν, κὶ σφραγίσαντες, ἐπειδὴ ἐχρησθη, οἱ μὲν γὰρ ἀδελ-
φοὶ εἰ τούτοις, ἐπὶ ῥεώτερον ἦσαν, μετὰ κοινῆ ἢ ἑτοῖσι δὲ
λακεῖτος φασιλίτης, μέγα φασίμα, ἰσοκράτους μαθη-
τῆς, οὐδὲ ἡ ὁ πᾶσι διοικῶν, κὶ ἐαυτῶν μετ' αὐτῶν φασί-
μα ἐπέδωκε. αὐτῶν γὰρ ἐφῆ ποιῆσαι μοι τὰ δικαίω ἅπαν-
τα, κὶ ὅτι δὴ μὴ σὺν ἀθλίωζε τὸ ἀδελφόν τ' αὐτῶν ἀρτέμωναν
πᾶσι δὲ ἐπὶ τοῖς χρέμασι, κὶ τότε μὲν, ὡς ἀνδρες δικασ-
ταί, ὅτ' ἐβλάπτο τὰ χρέματα λαβεῖν παρ' ἡμῶν, κὶ ἀδελ-
φῶν ἐφῆ ἡμῶν κὶ κοινῶν τ' ἀρτέμωνος, καὶ λόγους ἑταίμα-
σοῖς πιπυνοῖς ἔλεγον. ἐπειδὴ ὃ τὰ χρέματα ἐγκρατῆς ἐχρη-
τέτο ἀργυρίου, τέτυκτο μὲν διενέμαίτο, κὶ ἐχρηστέτο, ὅτι ἐδάνει-
πύτοις, κὶ ὃ τὴν συγγραφήν τὴν ναυτικῶν, καὶ ἡ ἐλάβον
τὰ χρέματα, ἢ μετὰ, ὅτε μικρὸν ἐπὶ αὐτῶν, ὡς αὐτῶν τὸ
ἐργον ἐδήλωσεν ἑτοῖσι ὃ λακεῖτος ἀπᾶντων ἡ τούτων ὁ ἐ-
χρηστέτος. καὶ ἔχασον ὃ τὴν γραμμῶν ἐν τῇ συγγραφῇ
ὅτι δὴ εἴπω τούτοις οὐδ' ὅπῃν πεποικῶσιν ὅτις. φασίον
μὲν γὰρ γράψαντες, ὅτι ἐπὶ οἴκῃ κεραιμοῖς τετρακισχίλις ἐδάνει-
κειτο παρ' ἡμῶν τὰς τετρακισχίλια μινάς, ὡς ὑπαρχούσης αὐ-
τοῖς ἑσπικειμένης ἐτέρον τετρακισχίλια μινῶν, ὡς εἰς τὰ λαντον
ἀργυρίου τ' ἡμῶν ἐπὶ οἴκου καὶ οἴκου μινῶν σὺν τοῖς ἀνα-
λίωμασι, ὅσα ἐδὲ ἀναλίσκει εἰς τὴν κατὰ σὺν τὸν ὄ-
τ' οἴκου τὰς τετρακισχίλια ταῦτα κεραιμῶν ἀγέτω εἰς τὸν πόν-
τον ἐκαστῶν, ἡ ἑσπικειμένης ἐναυκλήσει. γράψαντες μὲν
ταῦτα ἐν τῇ συγγραφῇ, ὡς ἀνδρες δικασταί, ἢ ὑμεῖς ἀκη-
κόατε οἱ τῶν τετρακισχίλιων κεραιμῶν ἐδὲ πεποικῶσιν ἀ-
σπικειμένης εἰς τὸ πλοῖον ἐν ἑδεντο. ἀλλ' ἀντὶ τὴν ἑσπικει-
μένης αὐτοῖς τὸν οἶνον, ὅσον φασίμα, τοῖς χρέμασι ἐχρη-
τέτο ὅσον ἐδάνεισε τούτοις, τὰ ἡ κεραιμῶν τὰ τετρακισχίλια, οὐδὲ ἐμέλησαν, οὐδὲ διενόθησαν εἰς ἐδάνεισε εἰς τὸ πλοῖον κὶ τὴν
συγγραφήν, ὅτι ἐπὶ ἀληθῆ λέγω ταῦτα, λαβὲ τὴν μαρτυρίαν τῆν συμπλεκόντων ἐν τῇ αὐτῇ πλοῖω τέτοις.

A & omnia eorum bona tam terrestria quam nautica
vbique gentium vbi ea fuerint, pigneri. perinde ac
si iudicio victi, iudicatum non solissent, tam alteri
viri creditorum, quam vtrique. Sin non onerant, de
cēmq; dies* post Caniculam in Helleponto man-
ferint, atque exonerant, vbi Atheniensibus pigno-
ra capere non licet: etiam inde reuersi Athenas, vsu-
ras reddant, anno superiore tabulis inscriptas. Sin
quid naui grauius acciderit, in qua vehentur merces
pignora salua sint: quæ superfuerint, communia sin-
to creditoribus: & in his rebus nihil plus valeat hac
syn-grapha.

TESTES.

Phormio Piræensis, Cephifodotus Bœotius, Helio-
dorus Pitthenfis. Recita etiam testimonia.

TESTIMONIA.

Archenomides F. Archedamantis Anagyrafius, testa-
tur tabulas apud se deposuisse Androclēm Sphet-
tium, Naucratem Caryltium, Artemonem, Apollo-
dorum, Phaselitas: & syngrapham adhuc sitam esse
apud se. Recita eorum etiam qui interfuerunt, testi-
monium.

TESTIMONIUM.

Theodotus municeps, Charinus Epicharas Leuco-
nensis, Phormio F. Cephifophontis Piræensis, Ce-
phifodorus Bœotius, testantur se adfuisse, cum mu-
tuaret Androcles Apollodoro & Artemoni argenti
ter mille drachmas: scireque se eos tabulas apud Ar-
chenomidem Anagyrafiū deposuisse. Ex hac syn-
grapha, iudices mutuari pecuniam Artemoni istius
natri iubente, ille, & recipiente omnia quæ equa ef-
fent, mihi præstanda esse ex syngrapha qua mutua-
ram: isto ipso scriptore & obligatore, cum scripta
esset. Nam fratres eius iuniores adhuc erant, admo-
dum adolescentuli. Ille verò Lacritus Phaselita, ma-
gna res, Isocratis discipulus, is erat qui admittit et
omnia, & me sibi fidem habere iuberet. Se enim mi-
hi præstiturum aqua omnia, & Athenas rediturum
fratrem suum Artemonem, & nauigatorum acce-
pta illa pecunia. At tum quidem cum à nobis pecu-
niam auferre studeret: & fratrem esse se proficubatur
Artemonis, & socium: & verba mirum in mo-
dum diferta fundebat. Cum primum autem argen-
tum nactus esset: id quidem & partiti sunt, & in quos
libuit, vsus distribuerunt: sed ex nautica syngrapha,
qua pecuniam acceperant, neque paruum, neque ma-
gnum quicquam præstiturum, vt res ipsa indicauit,
Lacritus verò eorum omnium interpretis fuit. Singu-
latim autem ostendam, nihil eorum quæ syngraphæ
inscripta sunt, nisi eos præstitisse. Primum enim
scriptum est, mutuari eum à nobis ad vini cados ter
mille triginta minas, quasi pignus haberent aliarum
triginta minarum, vt iustum vini precium ad argenti
talentum redigeretur cum impensis, quæ ad vini cu-
rationem requirebantur: eæ verò ter mille ampho-
ræ vehendæ erant in Pontum nauigio viginti remo-
rum, quæ Hyblesij nauicularij esset. Hac iudices in
syngrapha, quam vos audiuitis, scripta sunt. At isti
propter mille amphoras, nec quingentas in nauem
impofuerunt: & cum vinum decuisset emptum, quæ-
tum conuenerat: ipsi pecunia suo arbitratu sunt vsu-
ter mille amphoras neque voluerunt, neque cogita-
runt imponere in nauem ex syngrapha. Et vt me ve-
ra dicere constet, cape testimonium eorum, qui eâ-
dem nauí cum eis vecti sunt.

Nihil esse
præstitum,
quod syn-
grapha iu-
beat, que-
ritur, enu-
meratione
& conten-
tione vtēs

TESTIMONIUM.

A

Μαρτυρία.

Eraficles testatur, se gubernasse nauem qua Hyble-
lij esset, & scire, Apollodorum vehere vini Mendæi
amphoras quadringentas quinquaginta, & non plu-
res: alias verò sarcinas nullas vexisse in eo nauigio
Apollodorum in Pontum, Hippias F. Athenippi Ha-
licarnasseus testatur, se vnà vectum in Hyblelij na-
ue, perlustasse nauem & cognosse, Apollodoru Pha-
selitam vehere in nauigio Mendæi in Pontum vini
Mendæi amphoras quadringentas quinquaginta, o-
nus præterea nullum. Præter hos testatus est, eadem
se audisse ex alijs, Archades F. Mnesonidæ Achar-
nensis, Softratus F. Philippi Istiaus, Philtiades Cte-
sij F. Dionysius F. Democratidæ Cholliades. De vini
igitur numero, quantum eos imponere in nauem o-
portuit, hæc egerunt: statim ab eo ipso quod primū
scriptum fuit, auspicati negligere & non præstare
ea quæ scripta sunt. Post hæc in syngrapha continetur,
oppignerare eos hæc libera cum nemini quicquam
debeant, & ad ea mutui accepturos à nemine
quicquam. Hæc apertis verbis, Iudices, scripta sunt.
At isti quid fecerunt? neglecta syngraphæ scriptura,
mutuantur à quodam adolescente per iraudem, qua-
si nemini quicquam deberent: & cum nobis iniuriã
fecerunt, clam ad nostra mutuatum illum adole-
scentem creditorem deceiverunt, ad merces non li-
beras mutuati. Talia sunt istorum facinora: sed doli
omnes sunt Lacriti. Vt autem vera me dicere, & i-
stum insuper contra syngrapham mutuatum esse cõ-
fiteri: testimonium vobis recitabitur eius qui postea
mutauit. Recita testimonium.

TESTITMONIVM.

Aratus Halicarnasseus testatur, se mutuasse Apollo-
doro vndecim argenti minas, ad merces quas in Hy-
blesij nauē in Pontum veheret, quasque ibi pro his
coemisset: neque scisse se, fuisse illum mutuatum ab
Androcle argentum, alioqui se non mutuaturum
fuisse Apollodoro argentum. Fraudis igitur istorum
hominum huiusmodi sunt. Scriptum autem est post
hæc, Iudices, in syngrapha: postquam in Ponto quæ
vehant, vendiderint, vt alias merces emant, nauem-
que onerent, eaque onera Athenas peruehant: & v-
bi Athenas peruenerint, vt intra vigesimum diem le-
ctum nobis argentum reddat. antequam autem red-
diderint, in nostra potestate esse merces omnes: eaq-
que immunes ab his præstandas nobis, donec nos-
trum receperimus. Hæc ita accuratè in syngrapha
scripta sunt. Isti autem, Iudices, hinc vel in primis in-
solentiam suam & impudentiam ostenderunt, nec
per scripta in syngrapha vel minimum curarunt: sed
syngrapham inanes esse nugas atque ineptias puta-
uerunt. Nam nec Ponto emerunt quicquam, neque
in nauem contulerunt Athenas vehendum: & nos
creditores, reuertentibus eis è Ponto, nõ habebamus
quod prehenderemus, aut tenere mus, tantisper, dum
nostram pecuniam recepissetimus. Nihil enim pro-
fuum in portum isti nostrum inuexerunt: sed nobis
inuistatum quippiam accidit, Iudices. Qui enim in
vestra hac vrbe nihil peccauimus, nullo ab eis con-
uicti iudicio sumus, nostra pecunia ab istis Phaselit-
is, spoliati sumus: quasi verò ius esset Phaselitis, spo-
liandi Athenienses. Cum enim quæ acceperunt, red-
dere nolint: quod aliud erit hisce rebus nomen tri-

ουδὲ μίαν αὐτοῖς, σε συλήμεθα τὰ ἡμέτερά αὐτῶν ὑποτύτων φασηλίω τῶν ὄντων, ὡσπερ δεδομένον σὺλαν φασηλίω κατὰ ἀθλωμάτων. ἐπειδὴν γὰρ μὴ ἐδέλωσιν ἀποδοῦναι ἀελοῖνον, πῶ ἄλλο περὶ ἔχοι ὄνομα δέδωκε τοῖς τοῖσ' αὐτοῖς

Ερασικλῆς μάρτυρεῖ κυβερνᾶν τὴν ναὺν τὴν ὕβλησιος ἐπι-
κλήρει, καὶ εἰδέναι ἔπιπολεδωρὸν ἀρμόδιον οἶνε μέρδιον
κεράμια τετρακόνσια πενήκοντα. οὐκ ἔπειτα ἄλλο ἢ μη-
δὲν ἀρμόδιον ἀρμόδιον ἐν τῷ πλοίῳ ἀποπολεδωρὸν εἰς τὸν
πόντον. ἰππίας ἀθηνίππου ἀλικαρνασσέως μάρτυρεῖ συμ-
πλεῖν ἐν τῇ ὕβλησιος νηὶ διοπίδου τὴν ναὺν, καὶ εἰδέναι
ἀποπολεδωρὸν τὸν φασηλίτην ἀρμόδιον ἐν τῷ πλοίῳ ἐκ
μέρδιος εἰς τὸν πόντον οἶνε μέρδιον κέραμια τετρακόνσια
πενήκοντα, ἄλλο ἢ μηδὲν φορτίον. παρὰ τοῖς δὲ ἑξωγε-
νησιν ἀρχαδῆος μνησωνίδου ἀχαρνῆδος, σπέρτιος φι-
λίππου, ἰστιαζῶντος, φιλιππῆδος κτησίου ἕξ ὑπαίτω, διοπί-
δος οἶνου, ὅσον ἔδει αὐτοῖς δέδωκε εἰς τὸ πλοῖον, ταῦτα δι-
καστέοντα, ὁμοίως ἐπέτευθεν ὑπὸ τῷ πατρὶ τῷ γεγραμμένον
ὡς ἀβάνην ἀρμόδιον καὶ μὴ ποιῆν τὰ γεγραμμένα. καὶ
β) ταῦτα ἔστιν ἐν τῇ συγγραφῇ, ὅτι ὑποπέθεται ταῦτα ἐ-
λέγετο καὶ οὐδὲν οὐδὲν οφείλοντες, καὶ ἐπὶ δὲ ὁπιδανείσαν-
ται ὅτι τούτοις παρὰ θεοῦ, ταῦτα διαρρήδην γεγραμμένα,
ὡς ἀβάνην δικαστέοντα τοῖς ἡμετέροις; ἀμελήσαντες δὲ
ἐν τῇ συγγραφῇ γεγραμμένων δανείζονται ὡς ἀβάνην
νεανίσκου ἕξαπατήσαντες, ὡς οὐδὲν οὐδὲν οφείλοντες. ε-
ἰ μὲν τὴν παρεκδοσαντο, καὶ ἔλαθον δανείσανται ὅτι τού-
τοις ἡμετέροις. ἐπειδὴν τὸν νεανίσκον δανείσαντα ἕξαπατή-
σαν, οὐκ ἐπὶ ἑλδοθεῖς τοῖς χηρίμασι δανείζονται, το-
αῦτα τούτων ὅτι τὰ κειμουργήματα. ταῦτα ὅτι πᾶσι ἔστι
τὰ σοφίσματα λακείτου τυχεῖ. ὅτι ἄλλοι δὲ λέγω, καὶ ἡ-
πεδανείσαντο χηρίματα ὡς ἀβάνην συγγραφῶν μαρτυρίας
ἀαγνώστε) ὑμῖν τὸ ὁπιδανείσαι τὸς. λέγεται μάρτυρια.

Μαρτυρία.

Αἰσῆλος ἀλικαρνασσέως μάρτυρεῖ δανείσαι ἀποπολεδωρὸν
ένδεκα μινὰς ἀρμόδιον ὅτι τῇ ἐμπορίᾳ, καὶ ἡγήσθην ἐν τῇ ὕ-
βλησιος νηὶ εἰς τὸν πόντον, καὶ τοῖς ἐπεῖθεν ἀνταγορε-
δῆσαν καὶ μὴ εἰδέναι αὐτὸν δανείσαι μέρδιον ὡς ἀβάνην ἀ-
κλήεις ἀρμόδιον. οὐ γὰρ αὐτὸν δανείσαι αὐτὸς ἀποπολεδωρὸν
ἀρμόδιον. ἀλλὰ πανουργία τοιαύτη τῆς ἀνεστῆται τού-
των εἰσὶ. γεγραμμένα ὅτι ταῦτα ἐν τῇ συγγραφῇ, ὡς ἀ-
δρες δικαστέοντα, ἐπειδὴν ἀποδοῦναι ἐν τῷ πλοίῳ ἄνησον,
ἀνταγορεῖται πάλιν χηρίματα, καὶ ἀποφορπίζονται, καὶ
ἀπάγεται ἀθλωμάτων. τὰ ἀποφορπίζονται καὶ ἐπειδὴν ἀφί-
κονται ἀθλωμάτων ἀποδοῦναι εἰκοσὴν ἢ ἑξακόντην ἢ μίαν ἀρ-
μόδιον δόκιμον. εἰς δὲ αὐτὸν ἀποδώσει, κρατεῖν τῶν χηρί-
ματων ἀπάντων ἡμῶν, καὶ ἀπὸ πάρα παρέχειν τῷ τούτῳ ἕως
αὐτὸν ἀπολαβόμενα. γεγραμμένα μὲν ταῦτα οὕτως ἀπεδοῦναι
ἐν τῇ συγγραφῇ. οὗτοι δὲ, ὡς ἀδρες δικαστέοντα, ἐπὶ ταῦτα
ἄπειρα ἔχοντες μέγιστα τὴν ὕβριν, καὶ τὴν αἰσῆσαν
τὴν ἑαυτῶν, καὶ ὅτι οὐδὲ μικρὸν ἀποφορπίσαντες χηρί-
μασι τοῖς γεγραμμένοις ἐν τῇ συγγραφῇ, ἀλλὰ ἡγοῦν-
το ἔτι τὴν συγγραφῶν, ἀλλοῶς ὑπόλοιον καὶ φλοκαίαν. οὗτο
γὰρ ἡγοῦσαν οὐδὲν ἐν τῷ πλοίῳ, οὗτε ἀνταγορῆσαντο,
ὡς τε ἄγειν ἀθλωμάτων. ἡμεῖς τε οἱ δανείσαντες τὰ χηρί-
ματα, κινόντων αὐτῶν τούτων ἐν τῷ πλοίου, οὐκ ἔχομεν
ὅπου ὁπιλαβόμεθα, οὐδὲ ὅπου κρατοῦμεν, ἕως ὅτου νομι-
σαίμεθα τὰ ἡμέτερα αὐτῶν. οὐδὲ ὅπου γὰρ εἰσηγασθῶν
εἰς τὸν λιμῆρα τὸν ἡμέτερον οὗτο. ἀλλὰ πεπόνθαμεν
κηρήντατον, ὡς ἀδρες δικαστέοντα. ἐν γὰρ τῇ πόλει τῇ ἡμετέ-
ρα αὐτῶν οὐδὲν ἀδικουῦντες, οὐδὲ δίκην ἀφλοκῆτες

ἐλλείπει ἀργυρίου ὃ δεῖ ἡμεῖς εἶναι τοῖς δανείσασιν κτλ... συγγραφήν ἀπὸ ἀρτέμωνος καὶ ἀπολλοδώρου, ἔστω ἢ...

Μάρτυρες.

Φορμίων Πειραιεύς, Κηφισόδοτος Βοιωτός, Ηλιόδωρος Πιθηεύς.

Πότερον, ὡς ἀδελφοὶ δικασταὶ, δανείζετε τούτοις ἢ συγγραφήν... τὰ ἡμέτερα καὶ ταύτ' ἀνθερῶν ὀνήμεις ἔτε γινώσκοντες...

A genti creditoribus ex singrapha reddendi defuerit: exigere liceat creditoribus ab Apollodoro & Artemone: & omnia eorum bona tam terrestria quam...

TESTES.

Phormio Piræensis, Cephisodotus Bœotius, Heliodoros Pitthenfis.

Vtrūmne, Iudices, istos syngrapha mutuare nostra iubet, homini praefertim quæ nos neq; nouimus, neque vidimus vnquam: an coemptas merces Athenas...

Lacriti criminatio ob eloquentiam profectio-nem.

γραμμύρον διαβρήθην εν τη συγγραφή, αθλίωζε πάλιν
 ηκειν τα χρέματα, εις χιον επεβρεψαν κατ' εθλιωμ, α εδα-
 νεισιν ο αθλιωθεν παρ ημιν δανειζομενου γδ εν τω πόν-
 τω τε ναυκληρε τε φασιλίτου ετερεα χρέματα ωδρα πι-
 νος χρι αυθεροπε, ου φασιοντος ε τε χιον δωσην, εαν μη
 υποθήκην λαβη πάντα όσα αυ ωδρα τ ναυκληρον, ε δπι-
 τρέπονσι ταύτα οι ωδρατερον δεδανεικότες, επετρεψαν
 ταύτα υποθήκην χρεός τε χιον τα ημετερα, και κύριον
 οφείδω ενεινοι άπαιτων κη ουποσι άπε πλεον εν τε πόντου
 μη φασιλίτε ναυκληρου, κη μη τε χιον τε δεδανεικό-
 τος, κη οφείδω εν φωρον λιμνι, εις ε το ημετερον έμ-
 πόριον ουκ ωρμίσαντο, κη κωι, ω άδρες δικασται, τα αθή-
 νηθεν δεαειδέντα χρέματα εις τον πόντον, κη πάλιν εν φ
 ποτε αθλίωζε εις χιον κατεργμαία όσιν υπο τουτων. ο-
 περ αυ εν αρχη υπεδέμην τε λόγου, όπ και υμεις άδι-
 κείδω εν ήπτον ήν δόλων ήμιν τα χρέματα. σκοπιώτε
 ε, ω άδρες δικασται, πως ουκ άδικείδω; επιδαν ης ήν
 νόμων ήν υμετερον κρείττων εγχειρη εί), κη τας συγγρα-
 φας τας ναυκρας ακύρωτες πο, η και κατ' αλυη, και τα χρέ-
 ματα τα παρ ημιν εις χιον η δεσπεσα κωος πως ουκ ά-
 δικεί ο ποιούτος αυθεροπε και υμεις; έμοι μιν εν όσιν, ω
 άδρες δικασται, ωρος τουτοις ο λόγος. τουτοις γδ έδωκα
 τα χρέματα τουτοις δι έσω ωρος την ναυκληρον ενεινον
 φασιλίτην, τον πολίτην τον αυτην, ω φασι δανείσθη τα
 χρέματα από ημιν ωδρα τ συγγραφήν. ουδεν γδ ημεις
 ισμιν ήνα όσι τα πεωρα, κη τουτοις ωρος τον πολί-
 τήν τον αυτην, άλλ αυτοι ουτοι ήσασι. ταύτα η γού μεδα
 δικασται, κη υμιν δεόμθα, ω άδρες δικασται, β. ηθ. η
 μιν τις άδικου μινος, κη κολάζεν τεις τε κακοτεργμύ-
 ταις κη σοφίσομθους, ωσπερ ουτοι σοφίζονται, κη εαν ταύ-
 τα ποιείτε, υμιν φ αυτοις τα συμφέροντα έσεαθε εηρισ-
 μους, και ωδρα ησέαθε ήν πονηρον αυθεροπων τας πα-
 νουργιας άπάσας, ας εννοι πανουργουσι ωδρα τα συμβό-
 λια τα ναυκρά.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΠΑΡΑΓΡΑΦΙΚΟΥ
 υποφωρμίωνος λόγου.

Πασίων ο τραπέζιτης, τελειωσθ' όπι δνο παμισθ' ες αρχίπης,
 απολλοδωρο κη πασικλει, φωρμίωνα οικετην έαυτε γηνόμθον,
 τυχηκότα ε επ ωδρατερον ελδιδεριας, όπι έσπον τε νεωτερε
 ήν παιδων πασικλειος κατελιπε, κη ε μντερε αυτην, παλλακην έαυ-
 τε γηνόμθου, έδωκεν όπι πασικλει γυμναση, απολλοδωρο ουυ νέμεται
 ωρε ε άδελφον φ πατρων ούσιαν, πλιυ φ τραπεζης κη φ άσπιδοπι
 ρην, ταύτα φ φωρμίον έμαμιδωτα, ωδρα πασιων φ εις ωειδ μθρον
 ρηθον ηνα, κη πως μ' ελάμβανε το ημισυ φ μιδωτωε εκθερο φ. υ-
 στερε ε κ' αυτα νέμων), κη γηρηται το μηδ άπιδοπηγειον απολλο-
 δωρο, πασικλειος ε η τραπεζα, αποδανουσης ε κη φ μντερε υστερον, νε-
 μαυθ φ κη φ ενεινος υσιαν, ενεχθει το φωρμίον, ως πολλα ερον-
 ηιαυτ χρέματα, κη βιταντες εν έαυτωσ διαμνηταις, ως φσι φωρμίον,
 απολλοδωρο φροσικοντες νικιας, κη δεινιάς, κη άδρομθους, επεισαν ά-
 πολλοδωρον εζελευσάθει ωρος φωρμίωνα. τα εγκλήματα, λαβόντα
 παντα κη ριλιας, ο μ' ουυ απολλοδωροεε με ταύτα πάλιν ειλ κη δίκην
 φωρμίον άφωρμης, άφωρμης ε οι άπικει κη λούσιν, όσφ ημεις ενδη-
 κω ε ε φωρμίον ωδρα γεαφε), νόμον παρεχόμεν φ, τον κελδον τα,
 φει αν άπασ άφη ης κη εζελευσται, κη κη εζελευσται δικάζεσαι, άπτε
 ται ην και ης άδειας ο ρήτωρ, δεινις, ως κη εχεν η τραπεζα
 χρέματα εδρα τε πασιων φ. τώπο ε πεπιικειν, ίνα η ωδρα γεαφη
 μάλλον κη ης άδειας δεικνυομθους τη απολλοδωρο αυδρα.

Εν τε πλετάρχου δημοθένοιο βίου.

Διχαται και τον φ' πιμοδου τε φρατηρου λόγον, αν χριστάμθ φ απολλοδωρο εείλε τον αυθρα τε όφληιατ φ φημι δέτης γεα φαι

num impurissimum; cum in syngrapha aperte scriptū
 sit, pecuniam Athenas reportandam: permiserunt,
 pecuniam à nobis Athenis mutuo sumptam in Chiu
 vehi. Nam cum Phaselita nauicularius in Ponto à
 Chio quod à homine pecuniam mutuaretur, Chius
 autem se daturum negaret, nisi omnia sibi quæ nau-
 icularius veheret, oppignerarentur, prioresque credi-
 tores in id consentirent: consenserunt, ut nostra
 Chio oppignerarentur, usque uniuersis portetur. It-
 aque soluerunt è Ponto cum Phaselita nauiculario;
 & cum Chio creditore, & in forum portum appel-
 lunt, in nostro autem mercato non appulerunt. Et
 nunc Iudices, Athenis mutuo data pecuniæ in Pon-
 tum, & rursus è Ponto Athenas, in Chium ab istis
 deuecta sunt. Quod igitur orationis initio posui, vo-
 bis etiam non minor quam nobis creditoribus sit
 iniuria. Considerate modò, Iudices, an non violemi-
 ni: cum quis legibus vestris studet esse superior, &
 syngraphas nauticas irritas facit & abrogat, à nobis
 accepta pecunia in Chium transfusa: nonne talis
 homo vos etiam violat? Ac mihi quidem cum istis
 res est (eis enim pecuniam dedi) ipsi verò cum Phá-
 selita illo nauiculario agant, ciue suo, cui se credi-
 disse pecuniam dicunt absque nostra autoritate con-
 tra syngrapham. Nos enim nihil omnino scimus
 quid ipsi egerint cum ciue suo: ipsi quidem id sciri.
 Hæc esse a qua putamus, vosque oramus, Iudices, ut
 opitulemini nobis iniuriam passis: & puniatis mala-
 rum artium & deceptionum, quibus isti vtuntur,
 studiosus. Quæ si feceritis: & vobis ipsis vitia dece-
 netis, & improbis hominibus omnes cauillationes
 eripietis: quibus nunc alqui contra actus nauticos e-
 ludunt.

ARGUMENTVM EXCEPTIONIS
 pro Phormione.

Phormio mensarius moriens, relicto duobus filiis ex Archi-
 pa susceptis, Apollodoro & Pasicle: Phormionem seruum suum,
 qui prius tamen donatus libertate fuerat, tutorem fi-
 lij nati minoris Pasicli reliquit: eique matrem eorum, con-
 cubinam suam, dicta dote, uxorem dedit. Apollodorus igitur
 cum fratre patrimonium diuidit: mensa excepta & officina
 scutorum. Has enim cum Phormio à Pasione ad certū quod-
 dam tempus conduxisset: interim locationis semissem vter-
 que accipiebat: demum & has diuidunt: ac officina quidem
 scutorum Apollodoro, Pasicli autem mensa datur. Sed post,
 matre etiam defuncta: partitus & huius rem, Phormionem,
 ut qui multa quæ sua essent, teneret, accusat Apollodorus.
 Cum igitur arbitrium sibi sumpsissent, ut Phormio ait, Apo-
 lodori cognati Nicias & Dinias, & Andromenes: persuaserunt
 Apollodoro, ut acceptis quinque drachmarum millibus cum
 Phormione transigeret. Apollodorus autem post rursus Phor-
 mioni diem dixit arore. arore autem Attici dicunt,
 quod nos εδνηκω hoc est pecuniam seu sortem mensæ. Phor-
 mio verò præscribit, & legem adducit quæ iubet, quibus de
 rebus aliquis re transacta semel aliquem missum fecerit, nõ
 licere denuo iudicium adipisci. Et ramen rectum etiam iudi-
 cium attingit Orator, ostendendo, mensam non habuisse pe-
 cuniam peculiarem Pasionis. Quod eò fecit ut præscriptio
 plus valeret, cum rectam Apollodori actionem infirmam esse
 demonstraret.

E PLVTARCHO.

Pertur etiam orationem in Timotheum imperatorē qua
 vsus Apollodorus hominem eum aris alieni couicit, scriptis